

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Burlacu Marcel în numele inculpatului Besarab Ion, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 16 decembrie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2017, în cauza penală privindu-l pe

BESARAB Ion Ivan, *născut la XXX, originar din XXX, domiciliat în XXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.01.2016 – 16.12.2016;

Instanța de apel: 19.01.2017 – 15.03.2017;

Instanța de recurs: 16.05.2017– 28.06.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 16 decembrie 2016, Besarab I. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 190 alin. (1) Cod penal la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10000 lei;

- art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2500 unități convenționale, ceea ce constituie 50000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita funcții publice pe un termen de 3 ani.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, lui Besarab I., pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 2600 unități convenționale, ceea ce constituie 52000 lei, cu privarea acestuia de dreptul de a exercita funcții publice pe un termen de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *in fapt*, a constatat că, Besarab I., fiind colaborator al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și anume ofițer superior de pregătire fizică și de luptă al Detașamentului nr.4 intervenție și acțiuni speciale al Brigăzii de Poliție cu destinație specială „Fulger” a IGP al MAI, în grad special de locotenent de poliție, fiind persoană publică, având în virtutea acestei funcții

permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, fiind obligat în conformitate cu fișa de post privind obligațiunile funcționale de a dirija în cunoștință de cauză sectorul de muncă încredințat, să manifeste inițiativă și perseverență, să asigure îndeplinirea întocmai a sarcinilor ce stau în fața sa, să se călăuzească în exercitarea atribuțiilor, de legislația în vigoare, să fie obiectiv și imparțial, având obligații în vederea soluționării materialelor repartizate spre examinare, iar în conformitate cu Legea cu privire la prevenirea și combaterea corupției nr.90-XVI din 25.04.2008, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contrar, obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, a comis infracțiunea de trafic de influență în următoarele circumstanțe.

În perioada de timp: septembrie 2013-mai 2014, aflându-se în mun. Chișinău în diferite locații, făcând uz de gesturi și cuvinte, a pretins și primit personal, pentru sine, și pentru alte persoane de la cet. Ciugui Al. suma de 500 euro, bani ce nu i se cuvin, susținând precum că poate interveni și că a intervenit pe lângă persoane publice din cadrul Liceului Teoretic „*Onisifor Ghibu*” mun. Chișinău și Ministerului Educației în vederea determinării acestora, în schimbul sumelor de bani/bunuri, să grăbească îndeplinirea mai multor acțiuni în exercițiul funcției și anume să faciliteze transferul și înscrierea la studii a cet. Ciugui A. în Liceul Teoretic „*Onisifor Ghibu*” mun. Chișinău, pentru continuarea studiilor și de asemenea pentru evitarea exmatriculării acestuia pentru nereușită.

Astfel, s-a constatat că în perioada august - septembrie 2013, Besarab I. în discuție cu Ciugui A., aflându-se în mun. Chișinău, a susținut că poate interveni pe lângă directorul Liceului Teoretic „*Onisifor Ghibu*”, mun. Chișinău în vederea facilitării și grăbirii transferului și înscrierii la studii a cet. Ciugui A. în Liceul Teoretic „*Onisifor Ghibu*” mun. Chișinău. Prin ordinul nr.67A din 23.12.2013 cet. Ciugui A. a fost înmatriculată pentru studii în Liceul Teoretic „*Onisifor Ghibu*” mun. Chișinău.

În continuare, Besarab I. la sfârșitul lunii septembrie 2013 în cadrul unei discuții cu Ciugui A. a comunicat că la Liceul Teoretic „*Onisifor Ghibu*” se fac lucrări de reparație și ar fi bine de mulțumit directoarea liceului, pentru faptul că a acceptat transferul elevei. Drept rezultat Besarab I. a pretins și a primit personal de la Ciugui A., pentru o altă persoană suma de 100 euro, bani ce nu i se cuvin, invocând necesitatea instalării unui geam în Liceul „*Onisifor Ghibu*”, situat în mun. Chișinău str. N. Costin 61/6.

Ulterior, aproximativ la sfârșitul lunii decembrie 2013, aflându-se la stația din fața Teatrului de Operă și Balet în mun. Chișinău, fiind informat de Ciugui A. că aceasta ar putea fi exmatriculată de la Liceul Teoretic „*Onisifor Ghibu*” pentru nereușită, Besarab I. i-a comunicat că poate interveni pe lângă directoarea liceului pentru ca Ciugui A. să nu fie exmatriculată, tot Besarab I. a pretins și a primit personal de la Ciugui A., pentru o altă persoană suma de 100 euro, bani ce nu i se cuvin.

În continuare, aproximativ în luna aprilie 2014, după ce cet. Ciugui A. a fost exmatriculată din Liceul Teoretic „*Onisifor Ghibu*” mun. Chișinău pentru nereușită,

Besarab I., aflându-se în mun. Chișinău str. Calea Ieșilor în apropierea cafenelei „La Plăcinte” în cadrul discuției Ciugui A., făcând uz de gesturi și cuvinte, a pretins și primit personal, pentru sine, și pentru alte persoane de la cet. Ciugui A. suma de 300 euro, bani ce nu i se cuvin, susținând precum că poate interveni pe lângă persoane publice din cadrul Ministerului Educației în vederea determinării acestora, în schimbul unei sume de bani, să îndeplinească acțiuni contrar funcției sale și anume să o înscrie pe Ciugui A. pe listele candidaților pentru susținerea examenelor de Bacalaureat pentru anul 2014, fără ca aceasta să posede diplomă de absolvire a studiilor medii de liceu. Ulterior, accesând lista candidaților incluși pentru susținerea sesiunii de Bacalaureat 2014 cet. Ciugui A. a constatat că lipsește din lista indicată.

Tot el, Besarab I., fiind colaborator al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și anume ofițer superior de pregătire fizică și de luptă al Detașamentului nr.4 intervenție și acțiuni speciale al Brigăzii de Poliție cu destinație specială „Fulger” a IGP al MAI, în grad special de locotenent de poliție, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în perioada 1-2 septembrie 2012, aflându-se în mun. Chișinău, str-la Angela Păduraru nr.7 ap.2, făcând uz de gesturi și cuvinte, a pretins și primit personal, pentru sine, și pentru alte persoane de la cet. Șebelova N. suma de 1000 euro (ceea ce conform ratei BNM a constituit 15661,8 lei) bani ce nu i se cuvin, susținând precum că poate interveni și că a intervenit pe lângă factorii de decizie de la ULIM în vederea facilitării înscrierii la studii a cet. Șebelova N. În continuare, la sfârșitul lunii decembrie 2012, Besarab I. aflându-se în mun. Chișinău, str-la A.Păduraru nr.7 ap.2, făcând uz de gesturi și cuvinte, a pretins și primit personal, pentru sine, și pentru alte persoane de la cet. Șebelova N. suma de 500 euro (ceea ce conform ratei BNM a constituit 7998,35 lei) bani ce nu i se cuvin, susținând precum că poate interveni și că a intervenit pe lângă factorii de decizie ai ULIM în vederea facilitării susținerii examenelor pe care cet. Șebelova N. urma să le aibă în cadrul ULIM-lui.

Conform, răspunsului nr.814/109 din 11.12.2015 Șebelova N. a studiat în cadrul ULIM-lui, în perioada 2004-2005 la facultatea de drept, dar ulterior a abandonat studiile.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, escrocherie adică *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere* și art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, trafic de influență adică *pretinderea, acceptarea, personal, de bani, pentru sine și pentru altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-1 face să grăbească îndeplinirea acțiunilor în exercitarea funcției sale, urmate de obținerea rezultatului urmărit.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare a fost contestată cu apel de către avocatul Burlacu M., care acționând în apărarea drepturilor și intereselor legitime ale inculpatului, a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care Besarab I. să fie achitat pe art. 190 alin. (1) și art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, din lipsa elementelor infracțiunilor în acțiunile acestuia.

Apărătorul, în susținerea cererii de apel, a menționat că în acest caz lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate inculpatului, dat fiind faptul că se prezumă că Besarab I. ar fi comis o infracțiune de trafic de influență, însă procurorul nu a demonstrat în nici un mod că au fost transmiși careva bani în genere lui Besarab I., totodată acesta niciodată nu a fost angajat al ULIM, iar statutul lui de ofițer simplu de poliție în nici un mod nu-i oferă posibilitatea să influențeze membrii comisiei de examinare de stat. De asemenea, s-a specificat că lipsește latura subiectivă, deoarece organul de urmărire nu a stabilit nici motivul și scopul săvârșirii infracțiunii.

În opinia apărării, anume Șebelova N. a organizat o presupusă infracțiune de trafic, iar din depozițiile acesteia reiese că ea l-ar fi sesizat pe inculpatul Besarab I., la comiterea infracțiunii de trafic de influență. Nici un martor prezentat de către procuror instanței de judecată nu a confirmat existența a careva sume de bani transmise de Șebelova N. lui Besarab I., sau de către Besarab I. unor altor persoane pentru înmatricularea minorei Ciugui A. la liceu, sau organizarea susținerii examenelor de către Șebelova N. la ULIM.

Avocatul a mai invocat și despre o anchetă incompletă efectuată contrar prevederilor art. 252, art. 19 alin. (3) și art. 254 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel că în cazul de față organul de urmărire penală a derapat de la misiunea și sarcinile sale și a încurajat acțiunile calomnioase ale lui Șebelova N.

De asemenea, apelantul a menționat și despre eroarea gravă admisă de procuror la calificarea infracțiunii, astfel că dacă se presupune ipotetic că Besarab I. ar fi comis o faptă de trafic de influență, atunci reiese că presupusa parte vătămată este organizatorul sau instigatorul acestei infracțiuni, deoarece anume ea a fost aceea care a rugat sau i-a propus lui Besarab I. să o ajute cu examenul la ULIM și înscrierea copilului minor la liceu.

Unica probă invocată de procuror în susținerea învinuirii este înregistrarea unor presupuse convorbiri telefonice între Besarab I. și partea-vătămată, însă Besarab I. nu a purtat cu partea vătămată aceste discuții și nu a recunoscut vocea sa în aceste înregistrări, la cauză nu este vreo expertiză audio-fonetică, care ar demonstra că această voce aparține lui Besarab I., astfel instanța urmează să aprecieze critic proba dată și să interpreteze îndoielile în favoarea lui Besarab I.

Având în vedere că vinovăția inculpatului nu a fost confirmată prin careva probe pertinente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului, apărarea a specificat că faptele lui Besarab I. nu întrunesc elementele infracțiunii imputate acestuia și ca urmare în privința lui trebuie pronunțată o sentință de achitare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2017, apelul declarat de avocatul Burlacu M. în numele inculpatului, a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără careva modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei s-a consemnat că, în urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor apelantului, instanța de apel a ajuns la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului Besarab I., de comiterea faptelor incriminate, astfel s-au reținut

drept declarative argumentele, atât ale inculpatului, cât și ale apărătorului acestuia, cu referire la faptul că învinuirea este formală și nu este confirmată prin probe.

În acest sens, instanța a reținut că apelul declarat de către apărătorul Burlacu M. conține doar critici la general referitoare la probele administrate, fără a fi combătute careva anume dintre aceste probe și fără a se descrie concret prin ce anume se demonstrează nevinovăția lui Besarab I. și respectiv care anume probe denotă concluzia abordată de către avocat privitor la achitarea inculpatului.

Totodată, instanța de apel nu a admis motivul invocat de către apelant, precum că organul de urmărire penală nu a demonstrat în nici un mod că au fost transmiși careva bani în genere lui Besarab I., or, transmiterea banilor a fost confirmată integral prin declarațiile părții vătămate Șebelova N., care a specificat că în urma întâlnirii cu Besarab I., ultimul i-a propus să o ajute cu studiile în cadrul ULIM, contra unor sume de bani, ulterior când s-au întâlnit în apartamentul său i-a transmis lui Besarab I. suma de 1000 euro, în două bancnote a câte 500 de euro, apoi i-a mai transmis acestuia suma de 500 de euro, pentru a favoriza susținerea examenelor în cadrul instituției universitare.

Mai mult ca atât, transmiterea banilor s-a confirmat integral și prin înregistrările audio existente la dosar, iar veridicitatea și conformitatea acestor înregistrări a fost confirmată integral de către martorul Ciugui A. și Ciugui Gr., precum și partea vătămată Șebelova N., care au declarat că în cadrul întâlnirii cu inculpatul pe str. Bariera Sculeni, mun. Chișinău, l-au înregistrat audio anume pe Besarab I., iar în cadrul acestor discuții ultimul a confirmat că a primit suma de 1500 euro de la Șebelova N. și suma de 500 de euro de la Ciugui A.

În viziunea instanței de apel alegațiile apărării cu referință la faptul că vocea din înregistrările audio nu-i aparține inculpatului nu au suport faptic, atâta timp cât sunt confirmate prin declarațiile părții vătămate Șebelova N. și a martorilor Ciugui A. și Ciugui Gr., mai mult că nici avocatul Burlacu M. și nici inculpatul Besarab I. pe parcursul urmăririi penale și a cercetării judecătorești a instanței de fond, cât și a celei de apel nu au pledat pentru numirea unei expertize fono-scopice pentru confirmarea/infirmarya faptului dacă vocea din înregistrările audio aparține anume inculpatului Besarab I.

Instanța de apel a menționat că nu este necesară întrunirea unei anumite calități de subiect, pentru încadrarea faptei inculpatului în baza infracțiunii de escrocherie, de vreme ce subiect al infracțiunii date este persoana fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 14 ani.

Totodată, s-a conchis că de la bun început Besarab I. nu a avut intenția de a-și executa obligațiile asumate, așa cum i-a promis părții vătămate Șebelova N., dat fiind că acesta a indicat și a specificat cu siguranță că are influență asupra funcționarilor ULIM și că poate rezolva problema invocată de către partea vătămată, iar în cele din urmă nu și-a îndeplinit angajamentele asumate, care denotă direct scopul inculpatului de a induce partea vătămată Șebelova N. în eroare în vederea înșelării acesteia și însușirii banilor transmiși.

Astfel, primirea banilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire a acestor bani, urmărea scopul de a-i însuși și nu avea intenția să-și onoreze alegerile.

În opinia instanței de apel nu are suport probatoriu nici „argumentul apelantului precum că anume partea vătămată Șebelova N. l-ar fi provocat pe inculpat și că anume aceasta i-a solicitat ajutorul și nemijlocit a realizat acțiunea de trafic de influență, de vreme ce aceste declarații sunt combătute prin declarațiile părții vătămate Șebelova N., cât și declarațiile martorilor Ciugui A. și Ciugui Gr.

Instanța a respins și argumentul apărării precum că nu este nici o dovadă că Besarab I. a primit careva bani de la Ciugui A., pentru a o înmatricula la Liceul „Onisifor Ghibu”, odată ce anume martorul nominalizat a indicat că inculpatul a mers împreună cu ea la Liceul respectiv și a intrat în biroul directoarei, totodată martorul a specificat că inculpatul a mers împreună cu ea și la Ministerul Educației Tineretului și Sportului al Republicii Moldova, pentru a-i perfecționa ordinul de transfer din România în Republica Moldova, după aceasta a și fost semnat ordinul de transfer, însă ea nu a fost admisă la studii din cauza că nu avea note bune și avea absențe.

La caz, latura obiectivă a infracțiunii de trafic s-a realizat prin faptul că deși martorul Cernei E., directorul Liceului Teoretic „Onisifor Ghibu”, a declarat că nu-l cunoaște pe inculpat, totuși aceasta a menționat că a fost rugată de către martorul Mamaliga V., ce activa în calitate de angajat al întreprinderii care instala geamurile la clădirea liceului, de a o înmatricula pe Ciugui A. la studii.

Martorul Mamaliga V. a menționat că anume Besarab I. i-a solicitat intervenția sa în vederea realizării influenței la înmatricularea lui Ciugui A. în cadrul Liceului Teoretic „Onisifor Ghibu”.

În continuare, s-a reținut că banii transmiși inculpatului Besarab I., aveau destinația de a facilita transferul și înregistrarea la studii, precum și înscrierea lui Ciugui A. pe listele candidaților pentru susținerea examenelor de Bacalaureat pentru anul 2014, deși inculpatul cunoștea că acest lucru este imposibil în situația în care Ciugui A. nu avea diploma de absolvire a studiilor medii de liceu.

6. Nefiind de acord cu soluțiile instanțelor de fond, avocatul Burlacu M, acționând în numele inculpatului atacă cu recurs ordinar atât sentința, cât și decizia instanței de apel, solicitând casarea acestora și dispunerea achitării inculpatului pe ambele capete de acuzare.

Avocatul susține că condamnarea arbitrară a lui Besarab I. a avut loc drept urmare a unor grave erori judiciare care derivă din următoarele:

- *lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii*: apărătorul susține că, la caz, nu există latura obiectivă a infracțiunii de trafic de influență în acțiunile lui Besarab I., iar procurorul nu a demonstrat în nici un mod că au fost transmiși careva bani în genere lui Besarab I. de către Șebelova N. și Ciugui A., mai mult că ultimul niciodată nu a fost angajat al ULIM și statutul lui de ofițer simplu de poliție în nici un mod nu-i oferea posibilitatea să influențeze membrii comisiei de examinare de stat;

- *lipsa temeiului de tragere la răspundere penală*: unicul temei de atragerea la răspundere penală este infracțiunea, adică săvârșirea cu vinovăție a unei fapte prejudiciabile, pe când procurorul nu a prezentat suficiente dovezi care ar fi indicat cu vehemență asupra faptului că Besarab I. ar fi comis vreo infracțiune;

- *lipsa probatoriului*: procurorul nu a administrat dovezi care ar fi indicat la prejudiciabilitatea faptelor lui Besarab I. Dacă organul de urmărire penală efectua toate acțiunile necesare îndreptate la stabilirea aflării adevărului obiectiv constata că Șebelova N., după cum reiese din declarația ei, urma de sine stătător să vină la examenele organizate la ULIM și să le susțină, dar să nu apeleze la terțe persoane pentru a interveni în schimbul unor sume de bani să-i aranjeze examenele. Nu este nici o dovadă că Besarab I. a primit careva bani de la Șebelova N. pentru a-i aranja examene la ULIM sau înmatricularea fiicei minore a acesteia, Ciugui A., la Liceul „Onisifor Ghibu”. Nici un martor nu a confirmat existența sumelor de bani transmise lui Besarab I. de către părțile nominalizate;

- *anchetă incompletă*: în cazul de față organul de urmărire penală a derapat de la misiunea și sarcinile sale și a încurajat acțiunile calomnioase a cet. Șebelova N., astfel încălcând prevederile art. 19, 254, 252 din Codul de procedură penală;

- *tragerea cu bună știință la răspunderea penală a unei persoane nevinovate*: în cazul de față, fiind înaintată învinuirea unei persoane nevinovate, procurorul a admis o gravă eroare profesională și procedurală, admitând în asemenea mod un viciu fundamental, organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere:

- *eroarea gravă admisă de procuror la calificarea infracțiunii*: dacă să presupunem ipotetic că Besarab I. a comis o faptă de trafic de influență, atunci reiese că presupusa parte-vătămată este organizatorul sau instigatorul acestei infracțiuni, deoarece anume ea a fost aceea care a rugat sau a propus lui Besarab I. să o ajute cu examenul la ULIM și înscrierea copilului minor la Liceu;

- *eroare gravă procesuală admisă de procuror*: odată ce procurorul a intentat cauza penală la plângerea părților-vătămăte din care derivă de fapt că ele au organizat și instigat la presupusa infracțiune de trafic de influență pe cet. Besarab I., atunci acestea urmau să fie trase la răspundere penală pentru coparticipare prin organizare și instigare, fie pentru co-autorat;

- *încălcarea gravă a cadrului normativ european*: recurentul susține că la examinarea acestei cauze au fost încălcate prevederile din Convenția Europeană și alte acte internaționale.

În opinia recurentului, unica probă adusă de procuror în susținerea acuzării constituie o careva înregistrare a unor presupuse convorbiri telefonice între Besarab I. și partea vătămată, pe când Besarab I. nu a purtat cu partea vătămată aceste discuții și nu recunoaște vocea sa în aceste înregistrări, or, la cauză nu este vreo expertiză audio-fonică care ar demonstra că această voce aparține anume inculpatului, în acest caz

instanța urmează să aprecieze critic această probă și să interpreteze îndoielile în favoarea lui Besarab I.

Totodată, în speța dată, rechizitoriul se limitează la o expunere succesivă a probelor, anume a depozițiilor părții vătămate, a martorilor și documentelor anexate, fără a se indica care anume probe dovedesc elementele din latura obiectivă a infracțiunii de trafic de influență și modalitatea concretă de comitere a infracțiunii incriminate inculpatului.

O altă eroare însemnată, admisă de prima instanță la motivarea sentinței se referă la aceea că s-a indicat că Besarab I. a recunoscut vina în infracțiunea imputată, cu toate că după cum rezultă din procesul-verbal al ședințelor de judecată și din înregistrările efectuate pe portofon acesta nu a recunoscut vinovăția și a pledat că este nevinovat.

Având în vedere că vinovăția inculpatului nu a fost confirmată prin probe pertinente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului, partea apărării constată cu certitudine că faptele lui Besarab I. nu întrunesc elementele infracțiunilor imputate acestuia, și ca urmare în privința lui urmează a fi pronunțată o sentință de achitare.

În drept, recurentul își întemeiază cererea pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de avocatul Burlacu M. în numele inculpatului menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente de drept și de fapt.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt aplicabile circumstanțelor cauzei, sau când nu este descrisă și argumentată esența încălcării, sau recurentul se referă preponderent la starea de fapt și la chestiunea de apreciere a probelor.

La caz, s-a confirmat că argumentele expuse de titularul cererii de recurs sunt vădit nefondate.

Deci, analizând cererea de recurs ordinar declarată de avocatul Burlacu M. în numele inculpatului, Colegiul constată că recurentul face referire la temeiurile de casare

stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, pledînd pentru casarea sentinței și deciziei instanței de apel, cu dispunerea achitării în privința lui Besarab I., dat fiind că instanțele eronat au apreciat circumstanțele de fapt ale acestei cauze, iar în acțiunile inculpatului nu se întrunesc elementele infracțiunilor incriminate acestuia prin rechizitoriu.

În esență, recurentul specifică că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele administrate în cauză, și anume declarațiile părții vătămate Șebelova N. și a fiicei minore a acesteia Ciugui A., precum și înregistrările audio dintre inculpat și Șebelova N., concluzionînd eronat că Besarab I. se face vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d) și art. 190 alin. (1) Cod penal.

În contextul ce urmează, Colegiul penal va puncta raționamentele care au stat la baza soluției de inadmisibilitate a recursului deferit judecătii.

În primul rînd, este necesar de a releva că recurentul, invocînd eroarea de drept prevăzută de pct. 6), menționează despre faptul că instanța de apel nu s-a expus argumentat asupra tuturor motivelor din cererea sa de apel, cu toate acestea dînsul nu specifică expres asupra căror anume motive nu s-a pronunțat instanța, de asemenea remarcînd că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul penal respinge, ca nefondate, alegațiile nominalizate în această parte și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de către instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora se circumscriu.

Totodată, se apreciază că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare corespunzătoare rigorilor și exigențelor expuse în art.6 CEDO, mai mult că apelantul a primit răspuns la toate criticele sale expuse în cererea de apel.

În același context, Colegiul penal menționează că, deși art. 6 § 1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, totodată Curtea Europeană a clarificat că acest lucru nu impune formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte (*Van de Hurk vs. the Netherlands*). Modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor fiecărei cauze în parte. (*Hiro Balani vs. Spain*)

Din atare considerente, instanța de recurs opinează că, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul procurorului și a adoptat o hotărîre legală, întemeiată și motivată.

Astfel, instanța de apel just a soluționat cauza deferită judecătii, examinînd toate probele în ansamblu, unele probe fiind corect critic apreciate, iar altele acceptate. Tot aici, Colegiul penal amintește că la aprecierea probelor judecătorești sunt independenți, nefiind legați de opinia părților la proces, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărîri de judecătorești. Mai mult, instanța de recurs remarcă că, la caz, nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor cercetate de aceasta.

Respectiv, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Besarab I., de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal și art. 190 alin. (1) Cod penal, să fie una legală și întemeiată.

În acest sens, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din data de 15 martie 2017, se constată că instanța de apel, conducându-se de prevederile expuse supra, a cercetat toate probele administrate la dosar, după care a descris conținutul acestora în decizia adoptată și a formulat argumentele temeinice care au stat la baza respingerii cererii de apel declarate de avocatul Burlacu M. în numele inculpatului.

Într-un alt aspect, este necesar de a consemna că, din contextul cererii de recurs se reține că recurentul face trimitere în mare parte la conținutul mijloacelor de probă și modul de apreciere a acestora de către instanțele de fond, de altfel aceste critici nu vor fi analizate și verificate de instanța de recurs având în vedere că chestiunea de apreciere a probelor nu mai poate fi invocată la această etapă a procedurilor, ținând preponderent de starea de fapt a cauzei, care este prerogativa de examinarea a primei instanțe și celei de apel.

În continuare, referitor la alegația recurentului privitor la faptul că, în acțiunile inculpatului nu se întrunesc elementele infracțiunii de trafic de influență, iar instanțele de fond eronat au dispus condamnarea lui Besarab I. în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, se explică următoarele.

Prin „*neîntrunirea elementelor infracțiunii*”, se înțelege acele cazuri când s-a produs condamnarea unei persoane, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea), însă, în cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost admisă de instanța de apel, iar starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța nominalizată, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate și expuse în cuprinsul hotărârii atacate.

Prin urmare, opozabil celor susținute de avocatul Burlacu M., instanța de recurs reiterează că, în speță, reieșind din acțiunile inculpatului raportate la probele acumulate, se dovedește în afara oricărui dubiu comiterea infracțiunii de trafic de influență, săvârșită în circumstanțele descrise în rechizitoriu de către procuror.

Pe această linie de considerente, urmează a fi menționat că, reieșind din practica judiciară constantă a Colegiului penal a Curții Supreme de Justiție în cazul examinării dosarelor cu privire la infracțiunile de trafic de influență, s-a statuat că remunerația pretinsă, acceptată, primită este una necuvenită, deoarece făptuitorul nu-i achită cumpărătorului de influență valoarea banilor, titlurilor de valoare, serviciilor, privilegiilor, altor bunuri sau avantaje. În plus, banii alte bunuri sau avantaje constituie o remunerație pentru intervenția făptuitorului pe lângă factorul de decizie (persoana publică), pentru ca ultimul să-și îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale.

Latura obiectivă a infracțiunii de trafic de influență constă în fapta prejudiciabilă

exprimată doar prin acțiune, care vizează în mod alternativ următoarele trei modalități normative: pretinderea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin traficantului de influență; acceptarea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin traficantului de influență; primirea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin traficantului de influență.

Infrațiunea prevăzută la art. 326 alin.(2) lit. d) Cod penal este una formală și se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative enumerate supra.

Reieșind din cele expuse, se conchide că corect instanța de apel a menținut condamnarea lui Besarab I. în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiind demonstrat prin probe pertinente și concludente atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a acestei infrațiuni.

În acest sens, just s-a consemnat în decizia instanței de apel despre faptul că latura obiectivă a infracțiunii de trafic s-a realizat prin aceea că: „ ... *deși martorul Cernei E., directorul Liceului Teoretic „Onisifor Ghibu”, a indicat că nu-l cunoaște pe inculpat, dar a fost rugată de către martorul Mamaliga V., ce activa în calitate de angajat al întreprinderii care instala geamurile la clădirea liceului ... martorul Mamaliga V. a menționat că anume inculpatul Besarab I. i-a solicitat intervenția sa în vederea realizării influenței și înmatricularea lui Ciugui A. în cadrul Liceului Teoretic Onisifor Ghibu.*”

Reieșind din baza factologică expusă mai sus, se conchide că corect instanța de apel a menținut condamnarea inculpatului în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, mai mult, instanța de recurs se raliază celor expuse în partea descriptivă a deciziei atacate în vederea motivării acestei soluții. De altfel, Colegiul penal conchide că concluziile la care au ajuns instanțele privitor la vinovăția inculpatului pe ambele capete de acuzare sunt corecte și corespund materialului probator administrat și cercetat în cadrul ședințelor de judecată.

Nu în ultimul rînd, Colegiul mai reține că criticile formulate de recurent în recursul declarat, au format deja obiect de discuție la judecarea cauzei penale în privința lui Besarab I. în instanța de apel și, cărora instanța de judecată ierarhic inferioară, le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărîrea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Pe cale de consecință, Colegiul consideră relevant de a reitera că, prin motivarea deciziei, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. În opinia Curții Europene, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (*a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

Respectiv, avînd în vedere cele consemnate supra, instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată admiterea erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, după cum afirmă recurentul, ci dimpotrivă în cauză există o concordanță deplină între situația de fapt și de drept stabilită de instanțe și materialele dosarului deferit judecătii, astfel neexistînd vreun temei pentru admiterea recursului în sensul declarat de avocatul Burlacu M.

9. În temeiul art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Burlacu Marcel în numele inculpatului Besarab Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2017, în cauza penală privindu-l pe Besarab Ion Ivan, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 iulie 2017.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru